
Regneprincipper for fastlæggelse af finanspolitikken

Politikens forsideartikel om finanspolitikken knytter sig til Finansministeriets brug af ADAM modellen. Emnet er hvor hurtigt en given reform slår igennem på den faktiske beskæftigelse og produktion. Læseren bibringes det indtryk, at hastigheden hvormed reformen virker på den faktiske beskæftigelse er afgørende for vurderingen af reformens virkninger på de offentlige finanser. Det er ikke tilfældet.

Finanspolitikken fastlægges med udgangspunkt i den såkaldt strukturelle offentlige saldo. Den strukturelle saldo måler størrelsen af de offentlige udgifter og indtægter i en situation, hvor beskæftigelsen er på sit strukturelle niveau. Dvs. det niveau for beskæftigelsen, som foreneligt med en stabil løn- og prisudvikling.

Når en reform overvejes indgår den såkaldte **varige virkning af reformen** som det første element i vurderingen. Det vil sige hvordan påvirker reformen den samlede finanspolitiske holdbarhed. Ved beregning af den varige virkning indgår den direkte påvirkning af udgifter og indtægter i fremtiden (når økonomien i gennemsnit er i strukturel ligevægt). Herudover medregnes såkaldt ”tilbageløb”, dvs. hvor meget den offentlige sektor automatisk får tilbage fx i skatter og afgifter, når indkomsten stiger. Endelig indgår reformens påvirkning af adfærden, den såkaldte dynamiske effekt.

Næste trin i vurderingen er reformens virkning på den strukturelle offentlige saldo i de enkelte år. Det **er udviklingen i den strukturelle saldo, der ifølge budgetloven bestemmer finanspolitikken**. Udgiftslofterne, der styrer de offentlige udgifter, fastlægges med udgangspunkt i den strukturelle saldo. Finansministeriets regneprincipper vedrørende reformvirkninger og beregningen af strukturel saldo er lagt åbent frem i dokumentationsnotater på Finansministeriets hjemmeside.

Diskussionen om, hvor hurtigt økonomien tilpasser sig det strukturelle niveau – som er det, der diskuteres på Politiken forside – har derfor ikke betydning for hvor meget rum, der er til at føre finanspolitik.

Udviklingen i den faktiske beskæftigelse og produktion har derimod betydning for hvor stram eller lempelig finanspolitikken bør være inden for den ramme, der lægges af den strukturelle saldo.

ADAM-modellens vurdering af tilpasningen har med andre ord ikke nævneværdig effekt på spørgsmålet om, hvor meget det finanspolitiske råderum ændres ved en given reform eller reformforslag. Det er en følge af, at budgetloven tager udgangspunkt i den strukturelle saldo.

Det skal også understreges, at Finansministeriets vurdering af hvor hurtigt økonomien tilpasser sig til det strukturelle niveau ikke er noget nyt og afspejler derfor *ikke* nogen ændring af de hidtige regneprincipper. Finansministeriets synspunkt er veldokumenteret i både ”*Regneprincipper og modelanvendelse i Finansministeriet*” (2012) og *Finansredegørelsen 2014*.